

Ó, ve - lký Bo - že, tvá když vi - dím
dí - la stvo - ře - ná tvů - rčím mo - cným Slo - vem
tvým, ná - dhe - rné hvě - zdy, kte - ré tvo - je
sí - la zd - ržu - je, ne - se mži - kem ka - ždi - čkým.
Tu ple - sá To - bě, Bo - že, vstříc můj duch:
Tys sla - vný Bůh, Tys do - brý Bůh.
Tu ple - sá To - bě, Bo - že, vstříc můj duch:
Tys vě - rný Bůh, Ty můj jsi Bůh!

Ó, VELKÝ BOŽE

---

2. Když Ty se skláníš ke mně ve svém Slovu, k mé duši mdlé a k mému soužení, / když Duch tvůj těší znovu mě a znovu, když v Kristu dáváš plné spasení. / Tu plesá Tobě, Bože, vstříc můj duch: / Tys slavný Bůh, Tys dobrý Bůh. / Tu plesá Tobě, Bože, vstříc můj duch: / Tys věrný Bůh, Ty můj jsi Bůh!
3. Ať rukou štědrou rozdáváš své dary, když požeňnáním prostíráš mi stůl, / ať žal a smutek poháněč můj starý mě souží, vždy mě vede tvoje hůl. / Tu plesá Tobě, Bože, vstříc můj duch: / Tys slavný Bůh, Tys dobrý Bůh. / Tu plesá Tobě, Bože, vstříc můj duch: / Tys věrný Bůh, Ty můj jsi Bůh!
4. Vidím-li Pána chodit zemskou plání, jak sloužil, strádal, všechny měl tak rád, / v pokoře hlavu tam na kříži sklání, svatý za hříšných platí lidí pád. / Tu plesá Tobě, Bože, vstříc můj duch: / Tys slavný Bůh, Tys dobrý Bůh. / Tu plesá Tobě, Bože, vstříc můj duch: / Tys věrný Bůh, Ty můj jsi Bůh!
5. Až jednou skončí moje zemská služba a Pán mě věrný k sobě zavolá, / pak splní má se nejvroucnější tužba, radostně, vděčně můj duch zavolá. / Tu plesá Tobě, Bože, vstříc můj duch: / Tys slavný Bůh, Tys dobrý Bůh. / Tu plesá Tobě, Bože vstříc můj duch: / Tys věrný Bůh, Ty můj jsi Bůh!

Polsky

Gdy na ten świat spoglądam wielki Boże, coś stworzył go wszechmocnym Słowem swym, / gdy myśl ma ludów policzyć nie może, które na świecie rozmnożyłeś tym, / me serce w uwielbieniu śpiewa Ci: / Jak wielkiś Ty, jak wielkiś Ty! / Me serce w uwielbieniu śpiewa Ci: / Jak wielkiś Ty, jak wielkiś Ty!